

הלכות קריאת ספר תורה (סימן קלט: סדר קריאת התורה וברכותיה)

קלט: ו-יא

Outline

1. Today's Topics
 - a. Saying the ברכות aloud
 - b. ברוך ה' המבורך לעולם ועד
 - c. One who is called up for an עלייה immediately after saying ברכת התורה or before saying ברכת התורה
 - d. The meaning of "אשר נתן לנו וכו'"
 - e. Grasping the ספר תורה while making one's ברכות
2. (קלט: ו) אמירת הברכות בקול רם
 - a. One should say ברכו and the ברכות on קריאת התורה out loud, and if he says them quietly, he is mistaken; some say that he must repeat them out loud (שו"ע) so that the congregation hears and can respond (רמ"א) "ברוך ה' המבורך וכו"
 - i. Q: What if one forgets to say "ברכו"? (הע' 23)
 1. If he remembers after "ברוך אתה ה'", he should finish "למדני חקיך" and then start with "ברכו" (גר"ח קניבסקי); if he remembers after the ברכה, he should not return to "ברכו" (רב פעלים או"ח ד: ח)
 - ii. Q: What is the source for bowing during "ברכו"? (שם)
 1. (ביה"ל קיג: ג) מנהג ישראל תורה היא
 - iii. Q: Why must both ברכו and the ברכות be said out loud?
 1. So that the congregation can respond to both (משנ"ב כג)
 - iv. Q: Why is one who says ברכו quietly mistaken?
 1. Because if he says it quietly, he is not prompting anyone to respond (משנ"ב כד)
 - v. Q: What is considered "quietly?"
 1. Any volume that is not audible to ten people (משנ"ב שם)
 - vi. Q: To what else does this הלכה apply?
 1. (משנ"ב שם) קדיש
 - vii. Q: For what must one repeat according to the ייש אומרים?
 1. Only ברכו but not the ברכות, even though לכתחילה, the ברכות should be said out loud (משנ"ב כה)
 - b. If the congregation does not hear the מברך, even if it hears the חזן respond, it should not respond with the חזן but rather should say אמן to the words of the חזן (רמ"א) חזן
 - i. Q: To what does this case refer?
 1. To the מברך saying "ברכו" (משנ"ב כו)
3. (קלט: ז) אמירת בהמל"ו
 - a. After the congregation responds with המבורך ה', ברוך ה' המבורך, the עולה repeats המבורך ה' to include himself amongst those who bless ה' (שו"ע)
4. (קלט: ח) בירך וקראוהו
 - a. Even if one just said ברכת התורה to himself, if he is called up he must say again, "אשר בחר בנו" because it is established for כבוד הציבור (שו"ע)
 - i. Q: To what case does this הלכה refer?
 1. To one who said ברכת התורה but did not say any פסוק afterwards (משנ"ב כט)
 - ii. Q: What is the meaning of the שו"ע's saying that the ברכה is for כבוד הציבור?
 1. This is the reason why it is not an unnecessary ברכה (משנ"ב ל)
 - iii. Q: לכתחילה, what should one do in this case?
 1. One should say a פסוק on his way to the תורה so that his private ברכה is not for nothing (משנ"ב שם)
5. (קלט: ט) קראוהו קודם שבירך
 - a. If one is called up for an עלייה prior to saying ברכת התורה, he is exempt afterwards from saying "אשר בחר בנו" again because the ברכה for קריאת התורה is no worse than אהבה רבה (שו"ע)
 - i. Q: Why is one exempt?
 1. Because he fulfills his obligation with the ברכה he makes on קריאת התורה (משנ"ב לא)

- ii. Q: To what degree is this case like fulfilling **ברכת התורה** with **אהבה רבה**?
1. **אהבה רבה** exempts one from all **ברכות התורה** while in this case, one is exempt only from **אשר בחר בנו** (משנ"ב לב)
- iii. Q: Ideally, when one should one say the other **ברכות התורה**? (הע' 28)
1. Prior to his **עלייה** (מז) (פרמ"ג מז) so that he maintains the order of the **ברכות** and so that he says **"אקב"ו"** prior to **קריאת התורה** (פרמ"ג קלה)
- iv. Q: What should one do after **קריאת התורה** in this case?
1. He should say the **פסוקים** of **ברכת כהנים**, as is customary (משנ"ב שם)
6. **פירוש ברכה אחרונה** (קלט: י')
- a. **"אשר נתן לנו תורת אמת"** refers to **תורה שבכתב** while **"וחיי עולם נטע בתוכינו"** refers to **תורה שבעל פה** (שו"ע)
 - i. Q: What is our text?
 1. We say **"וחיי עולם"** (משנ"ב לג)
 - ii. Q: Why do we use the language of **"נטע בתוכינו"**?
 1. Based on the **פסוק** – **"דברי חכמים כדרבנות וכמסרות נטועים"** – פסוק – **"חזק ואמץ"** – which compares the words of the **חכמים** to **planted nails** (משנ"ב לד)
7. **אחיזה בספר תורה בשעת ברכה** (שו"ע)
- a. One who reads the **תורה** should grasp the **ספר תורה** when saying the **ברכות** (שו"ע); this practice is supported by the **פסוק** – **"לא ימוש...חזק ואמץ"**, which is also why we say **"חזק"** to one who concludes the reading of the **תורה** (רמ"א)
 - i. Q: What does one grasp?
 1. The poles of the **ספר תורה** (לה) (משנ"ב לה)
 - a. Q: Must one hold the poles with a kerchief? (הע' 30)
 - i. No (הזו"א שם, שעה"צ שם, חזו"א)
 - ii. **יש מחמירים**, but if the **מנהג** is not to do so, then one should do it in a way that others do not perceive to avoid **יזהרא** (משנ"ב שם)
 - ii. Q: When else should one grasp the poles?
 1. During the **קריאה** (שם) (מג"א מובא שם)
 - iii. Q: What else should one grasp?
 1. Some have the practice to grasp the **קלף** via a kerchief (שם)
 - iv. Q: What should one do after the **קריאה**?
 1. One should kiss the **ספר תורה**, and if one must emit saliva, he should do so before kissing (משנ"ב שם)
 - a. Q: When should one kiss the **ספר תורה**? (הע' 31)
 - i. After the **ברכה** and before one leaves the **ספר** (כב) (שערי אפרים ד: כב)
 - v. Q: On what basis is **"לא ימוש"** an allusion to this **הלכה**?
 1. The **פסוק** implies that one grasps the **ס"ה** in his hands (משנ"ב לו)